

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 25. april 2016
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: DEPMDI
Sagsnr.: 1604887
Dok. nr.: 74498

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 18. april 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 491 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 491:

”Hvordan vil ministeren reducere den udbredte selvmedicinering, der finder sted blandt transkønnede?”

Svar:

Til brug for min besvarelse har ministeriet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen. I bidraget oplyser Sundhedsstyrelsen følgende:

”Statens Institut for Folkesundhed udsendte i august 2015 en rapport om ’Helbred og trivsel blandt lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner’. Rapporten belyste brugen af selvmedicinering blandt transpersoner. Undersøgelsen blev gennemført ved udsendelse af invitationer til at besvare spørgeskema gennem foreninger og organisationer, der henvender sig til transpersoner, og det er derfor usikkert, om undersøgelsen er repræsentativ som national stikprøve. Blandt 149 transpersoner, der besvarede spørgeskemaet, havde 18 % medicineret sig selv uden at konsultere en læge, eksempelvis ved køb af hormonpræparater på internettet eller i udlandet. Rapporten peger på manglende viden om årsager til selvmedicinering, men anfører samtidig en udbredt utilfredshed med mødet med sundhedsvæsenet og de behandlingstilbud, der opleves.

Selvmedicinering med kønsmodificerende hormonbehandling har potentielle skadevirkninger og irreversible effekter, hvorfor Sundhedsstyrelsen finder det bekymrende, at mange transpersoner finder anledning til at selvmedicinere. Den væsentligste indsats for at imødegå selvmedicinering må dels være en øget informationsindsats til transpersoner omkring etablerede behandlingstilbud, dels at sikre hurtig adgang og høj kvalitet i udrednings- og behandlingstilbud, samtidig med at tilbuddene tager udgangspunkt i transpersonens situation og foretages med en åben, rummelig, værdig og respektfuld tilgang med inddragelse af transpersonens synspunkter og ønsker.

Sundhedsstyrelsen har været i løbende dialog med Region Hovedstaden, der ved Sexologisk Klinik og ved Rigshospitalet har etableret et offentligt behandlingstilbud til transkønnede fra hele landet. I 2014 sendte Sundhedsstyrelsen en opfordring til Region Hovedstaden mhp. at sikre, at transpersoner i hormonbehandling kunne få en hurtig vurdering og et relevant behandlingstilbud. Samtidig præciserede Sundhedsstyrelsen i vejledningen, der blev udsendt i december 2014, at man for transpersoner, der allerede ved henvisningen gennem nogen tid har været i køns-hormonbehandling, i starten af udredningsforløbet skal vurdere, om denne behandling umiddelbart skal fortsættes,

ændres eller ophøre. Det blev desuden præciseret at ophør af kønshormon-behandling som hovedregel kun skal ske, når behandlingen vurderes at være kontraindiceret på baggrund af psykiatriske, somatiske eller sociale forhold.

Sundhedsstyrelsen er aktuelt i dialog med Region Hovedstaden om en fælles informationsindsats omkring de etablerede behandlingstilbud, samtidig med at Sundhedsstyrelsen og regionen har fokus på behovet for forbedring af de eksisterende behandlingstilbud, udvidet kapacitet og mere differentierede behandlingstilbud på tværs af landet.”

Jeg kan henholde mig til ovenstående.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mathias Ørberg Dinesen